

Ο Γιώργος Τσερδάνης σχολιάζει ελεύθερα...

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

→ tserdanisg@hotmail.com

Ασημένιος ο Γιαννιώτης - αλλά με χρυσή καρδιά!

ΧΙΛΙΑ - ΔΥΟ θα μπορούσαν να γραφουν και να σχολιαστούν για τα καλά κι άσχημα, για τα χαρμόσυνα και θλιβερά (όπως το φρενάρισμα της Εθνικής Υδατοσφαιρίσης) των Ολυμπιακών Αγώνων του Rio. Δεν μπορώ όμως να μην θαυμάσω και επαινέσω αφ' ενός την δύναμη και το ταλέντο κι αφ' ετέρου την ψυχική ευγένια του κολυμβητή μας Σπύρου Γιαννιώτη που φαινόταν σίγουρος νικητής 10 μόνο μέτρα πριν τον τερματισμό των 10.000 μέτρων για να χάσει το χρυσό μόνο για μια χειριά από τον Ολλανδό Φέρι Βέερτμαν και μάλιστα με τον ίδιο χρόνο. Αρνούμενος να υποβάλει αίτηση για να πάρει κι ο ίδιος χρυσό μετάλλιο. Το αγκάλισμα του Φέρι στον Σπύρο, κατά την απονομή των μεταλλίων, τα λέει όλα!

Συνέδριο στο Λονδίνο και επίσκεψη στο Μουσείο των Κλεμένων Αγαθών

ΣΤΟ Βρετανικό Μουσείο, προστά από μερικά κλεμένα γλυπτά του Παρθενώνα μας (θαυμάστε την τελειότητα αυτών των έργων, την τσάκιση των χιτώνων, σαν νάνι αληθινή, μετά από 2500 χρόνια) οι εξ' Αυστραλίας, Ευρώπης, Αμερικής και Αφρικής, κυρίες και κύριοι της φωτογραφίας, δικοί μας και ξένοι. Είναι μέλη της Επιπροπής Αγώνος για την Επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα που πλαισιώνουν τον πρόεδρό της, Εμμανουήλ Κόμηνο. Συγκεντρώθηκαν πρόσφατα στο Λονδίνο για το Συνέδριο τους και μεταξύ άλλων άκουσαν έναν ΑΓΓΛΟ ΞΕΝΑΓΟ καθώς περνούσαν μπρός από Βρετανικό Μουσείο να τους λέει: Άπορώ γιατί το αποκαλούμε "Μπρίτις Μιουζίουμ" όταν υπάρχουν εκεί μέσα είναι κλεμένα από αλλού. Μουσείο κλεμένων αγαθών (Museum of stolen goods) θα έπρεπε να ονομάζεται!"! Ψέμματα; * ΣΧΕΤΙΚΟ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΣΕΛ. 26

Ας προσπαθήσουν και ίδιοι, να ξεκολλήσουν

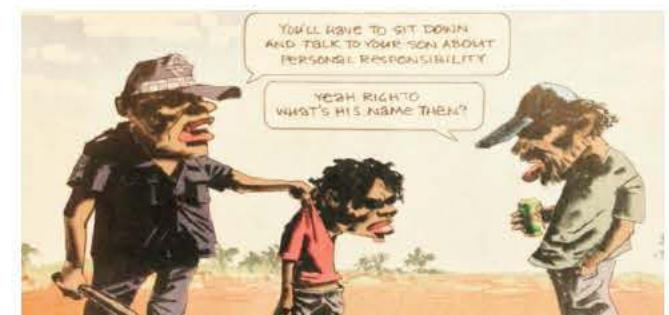
ΤΟ ΓΥΡΟ του κόσμου έκανε, συνοδευόμενη από επικριτικά σχόλια, η γελοιογραφία της εφημερίδας "The Australian", που παρουσιάζει έναν Αυστραλό αστυνομικό να έχει περιμαζέψει ένα μικρό ρακένδυτο Αμπορίτζιναλ και να τον πηγαίνει στον επίσης ρακένδυτο πατέρα του, ο οποίος κρατά μια μπύρα στο χέρι. Ο αστυνομικός λέει στον πατέρα του μικρού ότι ότι πρέπει να μιλήσει στο γιο του περί προσωπικής υπευθυνότητας. Και ο πατέρας του μικρού να απαντά: Χμ, εντάξει, αλλά ποιο είναι τ' όνομά του;

ΠΕΡΑ από τον θόρυβο και τις διαμαρτυρίες που προκλήθηκαν απ' αυτή την γελοιογραφία οφείλω να ομολογήσω ότι στο νόημά της μπορεί ν' αποδωθεί διπλή ερμηνεία: Η πλέον οφθαλμοφανής είναι ότι ένας αμπορίτζιναλ πατέρας μπορεί ν' αγνοεί ακόμη και τ' όνομά των παιδιών του. Μπορεί όμως και να ερμηνευτεί κι ως ράπισμα στην αμορφωσία ενός Αμπορίτζινι ο οποίος ακούγοντας πρώτη φορά περί προσωπικής ευθύνης νομίζει ότι πρόκειται για κάποιο άτομο του οποίου το όνομά ζητά να μάθει (!).

ΟΥΤΩΣ ή ΆΛΛΩΣ η γελοιογραφία κάθε άλλο παρά κολακευτική για τους Αμπορίτζινις μπορεί να θεωρηθεί και επόμενο ήταν να προξενήσει έντονες διαμαρτυρίες. Ιδιαίτερα εκ μέρους της Οργάνωσης Αυτοχθόνων NNO που την χαρακτηρί-

ζει άσχημη, προσβλητική, δυσάρεστη, προσθέτοντας ότι η δημοσίευσή της αποτελεί **ντροπή για εφημερίδα** που πωλείται σε όλη τη χώρα».

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ αμφιβολία για την ύπαρξη ρατσισμού (έντονου, ή χλιαρού) σ' όλα τα κοινωνικά στρώματα. Όμως, άν αφήσουμε στην άκρη τις παλαιές απαράδεκτες κι εξολοθρευτικές πράξεις των λευκών κατακτητών της Αυστραλίας εναντίον των γηγενών, θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι, από Ουϊτλαμ και μετά γίνονται πολλά υπέρ αυτών, καθώς και προσπάθειες **ΑΠΟΛΥΤΗΣ ΕΞΙΣΩΣΗΣ ΤΟΥΣ** με τον υπόλοιπο πληθυσμό. Προσπάθειες μεγάλες και δαπανηρές.

ΟΣΟΙ και ΟΣΕΣ εκ των γηγενών θέλησαν και μπορούσαν να καταξιωθούν, καταξιώθηκαν! Κοντινό μας παράδειγμα η Λίντα Μπέρνυ, με άνοδο σε Πολιτειακή, αλλά και Κοινοπολιτειακή βουλευτική έδρα. Με αρκετούς αμπορίτζινις διακριθέντες, φθάνοντας και πίσω στον "δικό μας" ακτιβιστή Τσάρλο Πέρκινς, που τον είχαμε και αρχηγό του "Πανελληνίου" - Συδνεϋ Ολύμπικ - στα χρόνια της φοίτητησής του στο Πανεπιστήμιο του Συδνεϋ στα (μέσα της δεκαετίας του '60).

ΠΟΛΛΟΙ πιστεύουν και νομίζω πως έχουν δίκηο, ότι παράλληλα με τις διαμαρτυρίες και τις συχνά δίκαιες απαιτήσεις τους, οι ΙΔΙΟΙ οι Αμπορίτζινις και οι ηγέτες τους θα πρέπει **ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΟΥΝ** να ξεκολλήσουν από κάποιες παραδοσιακές ροπές και συνήθειες που κρατούν την πλειονότητά τους περιθωριακές καταστάσεις.

ΕΝΑΣ μεγάλος εχθρός τους είναι το ποτό. Το οποίο τους βλάπτει περισσότερο απ' όσο άλλους πληθυσμούς. Κι όμως τους το κολλήσαμε και το επιζητούν. Στο χέρι τους είναι **ΝΑ ΤΟ ΝΙΚΗΣΟΥΝ**. Κι' αυτό και πολλές άλλες "κουλτούρες" τους οι οποίες τους κρατούν έξω από την κοινωνική καταξίωση, πρόσδο, πλουτισμό, επιστημονικά επιπτεύγματα και όλα τ' άλλα που γεύονται ΟΛΟΙ ΟΙ ΆΛΛΟΙ σε μεγάλο ποσοστό.

Ανστραλιανό ρύζι για... υποσιτιζόμενους

Μεταλλαγμένο, γενετικό ρύζι, με τετραπλάσια περιεκτικότητα σε σίδηρο και ζινκ "παρήγαγαν" ύστερα από πολύχρονη προσπάθεια Αστραλοί επιστήμονες. Πιστεύουν μάλιστα ότι μ' αυτή τη μεταλλαγμένη τροφή θα σιτίζονται καλλίτερα τα δύο δισεκατομμύρια υποσιτιζόμενων Ασιατών που τρων ρύζι καθημερινώς. Ωστε να γίνουν μακροβιότεροι και από 2 δισεκατομμύρια να φτάσουν και τα εικοσιδύο. Ζωή νάχουν.